

SKI-cam-PISTEN

efterårs-gletchertur til Østrig

påsketuren til Branäs

klubvedtægter

årsmøde i Boeslunde

3. ÅRGANG JUNI 1994

Prøv vintercamping
i snesikre Trysil

Trysilfjell Caravanplads kan tilbyde:

- * 300 pladser med strømtilslutning
- * 2 servicebygninger med toiletter, bad og vaskerum
- * vagtordning

Vi ligger i Trysilfjell Turiscenter, lige ved liftsystemet i et af Skandinavien's største alpinanlæg og med 1,5 km gangafstand til Trysil Centrum.

Ønskes flere informationer, så da kontakt med

TRYSILFJELL UTMÆRKSLAG

N-2420 TRYSIL Tlf. 62 45 09 11 Fax: 62 45 11 50

KLUBUDVALG

DCS-SEKRETARIATET
Stubbevangen 16
2700 Brønshøj
tlf. 3160-5359

Lars Møller Kontaktperson Sjælland, Fyn
 Lolland-Falster, Bornholm mm.
Annette Møller Bladredaktør
.....

DCS-KASSERER
Hyldemorsvej 3B
2730 Herlev
tlf. 4284-8723

Per Olsen Kasserer
Pia Clausen Bladredaktør
.....

Hans Jørgen Andreassen Kontaktperson Jylland
Dorthe Andreassen
Hjørtinggade 61
9850 Hirtshals
tlf. 9894-4715
.....

Eva og Sven Bom Teknisk kontaktperson
Havrevænge 36
4060 Kirke Såby
tlf. 4239-9592
.....

Forfattere til tekster og artikler i bladet er selv ansvar-
lig for indhold, ophavsrettigheder mm.. Redaktionen påtager
sig intet ansvar.

KLUBBENS FORMÅL

- at sprede interessen for ski-camping
- at samle og udveksle erfaringer
- at arrangere fællesture til steder
med mulighed for skisport
- at gøre fritidsaktiviteten billigt
mulig for udøvere
- at samle ski-campister til socialt
samvær om en fælles interesse.

Klubåret løber fra august til august.

MEDLEMSKONTINGENT for klubåret 1993-1994 blev på årsmødet i
august 1993 fastsat til kr. 100,-.
Der gives rabat på kr. 25,- ved tilmelding efter 1. maj.
Gyldigt girokort (et pr. familie) er bevis for medlemsskab
af klubben.

Bladet SKI-cam-PISTEN udkommer 3 gange årligt, i september,
marts og juni.

INDHOLD

o Nyt fra klubbens udvalg - årsmødet 1994	side 3
o Forslag til vedtægter for Dansk Camping Skiklub	side 3
o "DCS-påske i Branäs" (DCS-påsketur 1994)	side 6
o "Møde mellem 2 Ski-campister" (turbeskrivelse)	side 8
o "Grønland - en anden slags skiferie"	side 9
o Skismøring - gode råd og vink	side 12
o Køb og salg mellem medlemmer	side 15
o "Skihumoristen"	side 15
o Klubarrangementer	side 16
o "Vi kan ikk' vente så længe" (DCS-efterårstur)	side 17

NYT FRA KLUBBENS UDVALG - ÅRSMØDET 1994

Klubåret 1993-1994 er ved at nærme sig afslutningen, og for-
beredelserne til et nyt er allerede i fuld gang.

Tilmeldingsfristen til klubbens Jule-nytårstur 1994 til
Østrig udløb 1. maj.

Desværre er der lige her og nu få tilmeldinger, men be-
lært af erfaringer fra sidste år begynder familierne først
at tænke på skitur, når sommeren er overstået.

Vi lader derfor arrangementet ligge i ro indtil årsmødet,
hvor evt. interesserede i fællesskab må få en tur stablet på
benene.

Desværre kan denne udskydelse medføre problemer med at få
det nødvendige antal pladser på campingpladsen (husk der er
rift om pladserne til jul), men vi lader være med at tage
problemerne på forskud og håber det bedste.

Årsmøde 1994

Klubåret 1994-1995 starter med årsmødet i Boeslunde i week-
enden 26. til 28. august (husk tilmelding på slip fra marts-
nummeret senest 15. juli).

Program

Lørdag kl. 15.00 holdes årsmøde med dagsorden som nævnt i
"forslag til vedtægter" afsnit IV (er indeholdt i dette
blad).

Lørdag kl. 19.00 samles vi til fælles spisning, ude hvis
vejret tillader, i et lokale indendørs hvis vejret ikke
tillader.

Hvad der herudover skal ske på årsmødet kan og vil vi ikke
afsløre her, men vi har hørt rygter om bl.a. vandskishow -
mon det nu blir' til noget?

Men campinggården Boeslunde byder på meget smuk natur og så
er der ikke langt til en spændende bytur i enten Skælskør,
Korsør eller Slagelse.

FORSLAG TIL VEDTÆGTER

Klubudvalget

På årsmødet i Boeslunde vil de på side 4 og 5 nævnte vedtæg-
ter for DANSK CAMPING SKIKLUB blive fremsat som forslag fra
klubudvalget til godkendelse af årsmødets deltagere.

I.

Klubbens navn er **DANSK CAMPING SKIKLUB**, forkortet DCS.

Klubben er stiftet d. 18. september 1992 på Sorø Camping.

Klubben har til formål

- at sprede interessen for ski-camping
- at samle og udveksle erfaringer
- at arrangere fællesture til steder med mulighed for skisport
- at gøre ski-camping billigere for medlemmerne
- at samle ski-campister til socialt samvær om en fælles interesse.

II.

DANSK CAMPING SKIKLUB drives ukommercielt og udelukkende af ulønnet indsats fra klubbens medlemmer.

Klubben påtager sig ikke økonomiske udlæg fra medlemmer til campingpladser/skisteder, ej heller samlede forudbetalinger eller andre former for transaktioner mellem medlemmer og samarbejdende part.

Klubkontingentet skal udelukkende dække de til klubben forbundne driftsomkostninger (tryk, porto, telefon, markedsføring).

III.

Klubåret starter 1. august og slutter 31. juli efterfølgende år.

Årskontingentet følger ovennævnte periode.

For medlemsskab betales et kontingent pr. familie/husstand. Gyldigt giroindbetalingskort er bevis for medlemsskab af klubben.

IV.

Klubåret indledes med et årsmøde den sidste weekend i august måned.

Årsmødet afholdes på en campingplads, ulige årstal i Jylland/Fyn, lige årstal på Sjælland.

Den faste dagsorden for årsmødet er følgende:

1. Klubudvalgets beretning fra det afsluttede klubår
2. Regnskab fra det afsluttede klubår
3. Budget og kontingent for det nye klubår
4. Valg af klubudvalg:
 - Sekretariat (lige årstal)
 - Kasserer (ulige årstal)
 - Bladredaktion (lige årstal)
 - Annonceredaktør (ulige årstal)
 - Teknisk redaktør (lige årstal)
 - Aktivitetsredaktør (ulige årstal).
5. Forslag fra medlemmer og eventuelt.
6. Præsentation af planlagte ski-campingture i det nye klubår.

Emner til dagsordenens pkt. 5 og 6 skal annonceres i juni-nummeret af SKI-cam-PISTEN og skal være bladredaktionen i hænde senest medio maj måned.

V.

Medlemsbladet SKI-cam-PISTEN udkommer i september, marts og juni.

Derudover udsendes særnumre af bladet i nødvendigt omfang.

Det enkelte klubmedlem skal med artikler, turbeskrivelser mm. medvirke til, at gøre bladet så indholdsrigt som muligt.

Artikler mm. til bladet skal fremsendes til bladredaktionen på færdige maskinskrivne A4-sider klar til kopiering. Evt. billeder indklæbes/vedlægges.

DANSK CAMPING SKIKLUB, bladredaktion og -redaktører kan ikke gøres ansvarlig for indhold i bladets artikler, ophavsret-tigheder mm.

VI.

Klubarrangementer skal annonceres med tilmeldingsmulighed i SKI-cam-PISTEN i god tid forud for arrangementet. Specielt skal jule- og nytårsture af hensyn til pladsbestilling annonceres allerede i martsnummeret af bladet.

Arrangører af klubture påtager sig følgende:

- Annoncering og tilmelding via SKI-cam-PISTEN
- Samlet pladsbestilling på campingplads
- Udsendelse af deltagerliste og evt. program.

Efterfølgende ændringer i pladsbestilling, betaling af evt. depositum og afregning er anliggender, som hver enkelt familie/klubmedlem selv skal påtage sig.

DANSK CAMPING SKIKLUB og turarrangører kan ikke gøres ansvarlig for fejl i pladsbestillinger, økonomiske mellemværender mellem klubmedlemmer og campingpladser/skisteder samt andre fejl og uoverensstemmelser, der kan opstå på en klubtur.

Hver enkelt familie/klubmedlem deltager i klubarrangementer på eget ansvar og egen risiko.

Der vil normalt ikke være et fast program for en klubtur. Dette fastlægges i fællesskab, når hovedparten af deltagerne er kommet frem til campingpladsen.

Klubbens motto for klubture lyder: "En klubtur bliver nøjagtig så god som hver familie gør den til". Klubture baserer sig udelukkende på deltagerne ideer og initiativtag.

DANSK CAMPING SKIKLUB
Klubudvalget
20. april 1994

.....
Hans Jørgen Andreasen

.....
Per Olsen

.....
Sven Bom

.....
Lars Møller

DCS-PÅSKE I BRANÄS

Af Lars Møller

3 dage med høj sol og fin sne og 3 dage med øsende regnvejr og "sorbét" på bakkerne - det var vejret på DCS's påsketur til Branäs i Sverige. Men humøret smeltede ikke væk - heller ikke ret meget af sneen, da der var masser af den.

I alt 12 familier/vogne (i alt ca. 50 personer) fra klubben var med i Branäs. De fleste af os tog af sted fra Danmark fredag aften d. 25 marts. Uden nogen egentlig forudgående aftale mødtes vi ca. 7 vogne til overnatning på raststedet Lila Edet ca. 50 km. nord for Gøteborg. Parkeringspladsen ligger dejligt med en skøn udsigt til Gøta-elven, hvor der er en livlig skibstrafik.

Lørdag gik turen videre over Vänersborg, Karlstad, Støllet til Branäs.

Nogle af os kørte over Sunne, andre over Hagfors. Ved ankomsten til Branäs først på eftermiddagen var vi alle godt banket igennem og ting og sager omme i vognene havde skiftet plads eller sågar fundet ud på den anden side af skabslågerne.

Det viste sig nemlig, at vejrkvaliteten på begge af de valgte ruter var meget dårlig. Vinterens skiften mellem frost og tøj havde sat sine spor med store buler i belægningen.

Branäs Skicenter har netop holdt 5 års fødselsdag og skianlæg, hytteby og lejligheder fremstår derfor som nyt. Campingpladsen ligger ca. 400 meter (5 min. gang) fra lifterne. Pladsen er et stort, fladt firekantet, uafskærmet areal med en sanitetsbygning midt i. DCS's tildelte pladser lå i et ydre hjørne af dette store areal, men med vores vogne og fortalte fik vi hurtigt sat lidt hygge på dette hjørne.

Søndag formiddag havde vi sat hinanden stævne ved liftkortkontoret for at købe liftkort med de 20% rabat, som Branäs havde lovet klubben. Solen skinnede fra en skyfri himmel og humøret var højt.

Men for at få 20% rabat skulle vi afgive en samlet bestilling og betale samlet.

Dette udløste en noget kaotisk situation. Penge ind og liftkort ud i et stort virvar.

Efter gentagne eftertællinger manglede der omkring 400 s.kr. Ved "after ski" måtte vi alle op med pungen endnu engang og de lovede 20% rabat blev herved reduceret til ca. 16%.

Hvem og hvad der forårsagede denne fejl må guderne vide, men det var drøn ærgeligt.

Erfaringen er, at vi aldrig mere vil købe skikort på denne måde.

Det skal foregå individuelt eller efter forudgående indsamling af bestilling og penge.

Trods denne oplevelse blev søndagen til en rigtig god skidag.

Der var masser af sne i bakkerne. Sidst på eftermiddagen blev sneen dog noget blød at køre i.

Søndag eftermiddag holdt vi turens første "after ski" under åben himmel og i lækker solskin i vort tildelte hjørne af campingpladsen. Sammenkomsten var hyggelig, men blev lidt kortvarig, da solen meget hurtigt forsvandt og den kølige luft fik overtag.

Mandag og tirsdag var solrige som søndagen og dagene forløb nogenlunde som denne.

Tirsdag aften holdt vi fællesspisning i en af skicentrets varmestuer. Snakken gik lystigt - der var jo efterhånden en del sjove begivenheder i bakkerne at vende tilbage til.

Allan ("Sigurd") havde flere gange nået bakkens bund hurtigere end os andre og ofte i en vandski-agtig stil, ind i mellem krydret med lettere flydning på sneens overflade. Og så fandt vi endelig ud af, at Allan var ekspert i vandski og, at det var første gang med "rigtige ski på". Britta fik tilbudt arbejde ved det svenske renovationselskab efter at have flyttet op til flere affaldssække i snebaren midt på bakken. Ja men hvordan dog det? Jo ved at entre snebaren med 50 km's fart og glemme alt om, at baren også har en ende, hvor disse affaldssække netop var placeret.

Per forsøgte at nedlægge Karsten Pind, men ak! Per skulle ta' at holde sig udelukkende til Pia.

Onsdag morgen drog 5 familier afsted de 100 km nord på til Trysil og fik her en rigtig dejlig oplevelse. Solen skinnede højt på himlen og i løbet af dagen fik Orla trukket os igen nem det overraskende dejlige og ret udfordrende Trysilfjeld.

Onsdag aften var der aftenskiløb i Branäs til kl. 20.00. Ved lukketid stillede familien Kjeldsen fra Malling op med Gluhwein neden for bakken - alle tiders arrangement.

Men varmen fra Gluhwein-en drog til himmels, ramte de kolde skyer og torsdag morgen var der faldet ca. 30 cm sne. Torsdag aften samledes vi igen i varmestuen. Denne gang til en rigtig gang påskefrokost og det var smadder hyggeligt.

Med snefaldet onsdag nat slog vejret om. Torsdag, fredag og lørdag var ret ens vejrmæssigt.

Rigtig tungt vejr med lave skyer helt ned til bakkens bund og regnvejr.

Skiløb blev der ikke så meget af de sidste dage. Ikke fordi der ikke var sne nok, men fordi det hele, sneen incl., blev sjask pjask vådt. Det var lige før, at Allan kunne give opvisning på vandski.

Lørdag var opbruddets dag. Nogle kørte fra morgenstunden, andre over middag.

3 vogne holdt igen ind på Lila Edet for at overnatte til søndag.

MØDE MELLEM 2 SKI-CAMPISTER

Af Anne og Bent Jensen

Super dejlig vinterferie i uge 6-7 i Brixen In Thale i Øststrig. Sne og sol !

Gennem Ski-cam-Pisten traf vi et skønt ægtepar fra Brødstrup - Mona og Villy, og det var lykken.

Vi delte os i 2 hold, da nogen ville stå slalom og andre på langrend.

På et aftalt tidspunkt mødtes vi til frokost, som var velfortjent, da der er 90 løjper.

Campingpladsen er meget fin med flotte toiletforhold og en god restaurant. Der er gratis skibus.

Man må ikke snyde sig selv ved ikke at tage en tur med svævebanen i Westendorf. 2200 meter op og udsigten er utrolig smuk. Det skal opleves.

Varmen i vores Polar gik i stykker, men med hjælp fra Tommy Østsjællands Camping fik vi de manglende stumper og så var der lunt igen. Tak for det Tommy !

Vi havde en rigtig god ferie og vi kan anbefale, at man - evt. gennem Ski-cam-Pisten - tar kontakt med andre inden en sådan tur.

Vi mødtes dernede og udvekslede erfaringer og hjalp hinanden.

Det var en god oplevelse.

Camping hilsner

Bent, Anne, Line og Christian

PS:

Til nogle, som skal på skiferie, måske første gang eller til garvede campister burde der laves en huskeseddel, da man altid kommer til en ny ide.

F.eks.:

- Plastikpose omkring klodser til støtteben - så fryser de ikke fast
- Kæmpe søm som pløkke
- Hårtørrer til frossen afløb
- Bord og stole
- Grill og kul - det er hyggeligt at riste pølser.

Der er sikkert mange andre fiduser/ideer, som andre sidder inde med, som kunne være rare at vide. Der er bl.a. kun 4 amp./800 watt på campingpladser de fleste steder. Så vi kunne ikke bruge ovnen eller varmeblæser.

Håber at I kan bruge dette, ellers er I velkommen til at ringe til os.

Bent & Anne Jensen

Duevænget 17

2791 Dragør

Tlf. 3253-6941

GRØNLAND - EN ANDEN SLAGS SKIFERIE

Af Hans Jørgen Andreasen

Vi havde næsten syv års ferie på Grønland, med enkelte afbrydelser på Malta og i Danmark.

Tilværelsen på Grønland kan være een lang ferie, hvis altså man kan trives der, vi kunne. Ungerne var 5 og 7, da vi kom derop, 12 og 14 da vi kom tilbage, nu 18 og 20 savner de det stadig.

Arbejdet kan være både hårdt og belastende deroppe, men indeholder gang på gang situationer, der kræver alle ens evner mobiliseret, derfor er opnåede succeser i uventede og uforudselige situationer selvsagt meget tilfredsstillende. Naturen dominerer desuden hverdagen i den grad, at intet nogensinde bliver kedeligt, eller gentagen rutine.

Fritiden er derfor også domineret af naturen og dermed årstidens muligheder og fyldt med spontane hændelser.

Sommeren giver naturligvis rig mulighed for skicamping i Grønland. Vi har dog ikke prøvet det, idet jagt, fiskeri, fjeldvandring og opdagelsesrejser i båd var vort foretrukne i den korte sommer. Iøvrigt påbegyndte man helårs-skisportsteden Apusuit ved Sukkertoppen (Manitsoq), det sidste år vi var der. Det er senere blevet internationalt kendt, men af forståelige grunde ikke overrendt, dog med undtagelse af den gang dronn. Margrethe d. 2. var der.

Men snemånederne står i skisportens tegn. I Sukkertoppen står næsten alle på ski, hvis de da kan for deres brandert, dette er desværre ikke altid tilfældet.

Almindeligvis kan man vente en snebyge i alle årets måneder, men i perioden Oktober - Maj er der skiføre (altså i Sukkertoppen). Maj er oftest den bedste skiperiode, sneen forsvinder ganske vist som regel i denne måned, men den tør ikke, den fordamper ganske simpelt, så den er derfor ikke våd og sjasket.

Grønland er på alle måder enten - eller. Enten er det forrygende vejr, så man bliver inde, eller også er det strålende vejr, ingen mellemtoner.

Vi havde vores egen private skiarena bag huset, der lå 97 trin over gadeniveau (skriftligt bevidnet af politiassistent Jens Bent Christensen, Ålborg, der selv har talt dem med bagdelen).

Langrends-løjpen begyndte umiddelbart ved bagdøren, og var ca. 1100 m lang, mens der var hele 50 m hen til styrtiløbs-pisten. Det var et pragtfuldt område, som vi havde helt for os selv. Langrends løjpen havde sit fjerneste punkt på forbjerget med den lodrette fjeldside ned mod havnebugten med udsigt over byen (kaldet Grønlands Venedig), over havet (Baffin Bay), over 500 øer og over høje skarpe fjelde og toppe.

Ikke noget under at børnene dårligt kunne komme hjem fra skole, før skiene var på. Det gjaldt også for vi to knap så unge, når muligheden var der. Nu er der blot det kedelige ved Sukkertoppen, at omkring nytår er der kun 2 timers dagslys midt på dagen. Men det skal siges, at en aftentur på langrends-løjpen i fuldmånens intense polarskær, i stille knirkende sne, og med nordlysenes fantastiske spil over hele himmelen, det hører bestemt ikke til det ringeste man kan opleve, uanset målestok.

Men der bliver hurtigt lyst igen, og nydelser af søndagsmiddagen, fremstillet over brændeild og trækul, siddende midt i den hvide uendelighed, med verdens bedste udsigt, mens ravne og

havørne tålmodigt kredser for at afvente resterne, det kan man også godt huske et stykke tid.

Sukkertoppen var et af de første steder på Grønland, hvor man havde maskinpræparerede løjper og skitræk. Der var også et aldeles udmærket skihoptårn, desværre blev dette flyttet for at give plads for en ny heliport, og blev da anbragt på et sted, hvor sneen aldrig slog til, hvorfor det aldrig blev anvendt. Grønlandernes mod og fysik gav ellers gode hoppere; men igår er hurtigt glemt deroppe, og der er meget længe til imorgen.

Når man/vi rigtigt skulle ud på længere skitur, så forcerede man oftest de ca. 1,5 km til stenbruddet, eller til Blomsterdalen, som var de to traditionelle udgangspunkter for løjperne, ved hjælp af 4-hjulstræk eller kraftige snekæder. Som dansker med en vis status kunne man tillade sig den magelighed. Det afkortede standardturen med ca 3 km.

Skulle man ud til slalombakken, blev man som oftest afhentet i stenbruddet af en snescooter med et tov bagefter, her holdt så 5-10 skiløbere fast. Så gik det over stok og sten de 3-4 km ud til skitrækket. Det kunne ofte være en barsk oplevelse, når man tænker på at flere af snescooterne kunne have en tophastighed på op til 100 km/t, (dog, de færreste, og uden skiløbere), og grønlanderne kendte kun en stilling på gashåndtaget. "Stor grinemik" når en uheldig faldt af.

En typisk week-end for os kunne bestå i en heldagstur på langrend. Fra stenbruddet var det først en lang opgang gennem en snæver dal, meget af tiden i "fiskebensgang". Første pause var ganske forståeligt på det høje plateau for enden af dalen, med den mest forfærdelige udsigt over sundet og ind over indlandsisen. Dejligt at nyde en kop varm suppe eller lignende, mens pulsen faldt og man kølede lidt af.

Næste etape var det skrækeligt stejle s-sving i kløften ned til den tværgående dal, en strækning vi aldrig gennemførte opretstående, ihvertfald ikke med ski på, den var barsk, men et større styrt i 2,5 m blød sne er faktisk meget lidt ubehageligt. Når vi var kommet ned, med eller uden ski på, var der altid anledning til et større grin og en dybere teknisk diskussion af de forskellige anvendte stilarter og mangeartede faldteknikker. Hernede stod valget mellem højre og venstre, højre gik ud til sundet, og venstre ind til vandsøen og indlandet. Vi vælger venstre for at få en brugbar rundløjpe.

Dalen er bred og flad og skiene glider som lyn på den froststive puddersne. Christian begynder at demonstrere sin nylærte "skøjte"-teknik og glider forud. Langt fremme kan vi se "vandsøens" store snedækkede flade. Vandsøen har sit navn, fordi den er byens vandsreservoir, og da der bliver pumpet af den hele vinteren synker isfladen, og der bliver brede revner langs bredden (Dorte's skræk). Fra "vandsøen" deler ruterne sig til alle sider, mod Ata og mod "kaffeklubben"-passet". Vi vælger dalen mod havet og skitrækket, denne går på tværs. Her kunne man iøvrigt af og til møde installatør Eisenhart i småtrav på sine canadiske snesko. Men førsturens højdepunkt. Gasapparat og termobeholdere bliver fundet frem af rygsækken, og alle finder sig en bekvem stiling på liggeunderlagene.

Mens suppe og skipperlabskovs (loebescowes) bliver tilberedt nyder alle den ægte højfjeldssol (hvis vi var hjemme i forsommeren troede man, at vi kom sydfra) under den tindrende blå himmel.

Ravnen lader sin klokkerøst klinge, en tidlig snespurv i kjole og hvidt lader sig måske se, og måske et glimt af en hvid polarræv, eller -hare. Tilværelsen er fuldkommen og man er milevidt fra civilisationen, bortset fra de hvide kondensstriber fra en jet på vej over nordpolen til L.A.

Efter endt hvil og fyldt af fred og velvære damper vi til venstre ad tværdalen. Manitsoq-øen er ganske enkelt et stort net af dale, der danner kvadrater, med fjeldtoppe imellem. Denne nye tværdal har sit ene endepunkt i lagunen Ata, og den ende hvor vi agter os hen, løber direkte ud i havet. For enden af dalen, et par sømil udeligger den meget karakteristiske ø "Kin-o-sal" (King of Sails) med sin høje vinterhvide fjeldtop. Dalen er ikke bred og jævn, som den forrige, men den skråner pænt ned mod havet, så der er glid i skiene på lange strækninger. På højre side tårner øens højdepunkt, Pattefjeldet, sig op (yderst rammende navn for de to runde toppe) med sine små 900 m. Halvt igennem dalen møder vi på venstre hånd den skålformede dal med alpinanlægget. Typisk grønlandsk, så er pisterne brede, meget brede, og jævne, men meget stejle og uden hindringer.

For enden af dalen fortsætter vi ca. km. en over den frosne havis. Passagen fra land til is, og tilbage igen, er noget af turens vanskeligste. Tidevandsforskellen er i Sukkertoppen 4-6 m, hvilket giver nogle gevaldige revner lige i overgangen og nogle isskruninger. Selve havisen er flad som en fregne og snebelagt og derfor nem at løbe på.

Fra isen skal vi opad et meget stejlt stykke skråning på ca. 50-100 m højde, for at nå op i "Koldedalen". Her må vi igen ty til "fiskeben"-teknikken og lange stræk endda gå sidelæns, "trække", hedder det vist i fagsproget, for at klare stigningen. "Koldedalen" svarer til sit navn, af en eller anden grund er den altid mærkbart koldere end de andre dale.

Når vi er oppe, er der grund til et hvil igen, fortjent. Lige i begyndelsen af dalen ligger der en stor klippeblok, som er 6-7 m på alle leder. Omkring den har vinden altid lavet en skyttegrav i sneen. Her er der altid læ og lune at finde, og det er et velegnet sted for en kaffepause, også om sommeren iøvrigt.

Koldedalen er et af de stræk, hvor der er mulighed for glid ned ad bakke på lange strækninger. Koldedalen ender i en havbugt mellem stejle fjelde, men umiddelbart før, er der igen en tværdal, "Blomsterdalen", eller rettere den ene gren af denne. "Blomsterdalen" går noget op ad bakke og ned ad bakke, men ender ved skihoppet og byens yderste huse mod nord. Herefter kan vi smutte ind over fodboldbanen og ender derved nedenfor vore 97 trin, der ofte føles som flere.

Turen, som beskrevet, er små 15 km lang og tog fra 4-6 timer, afhængig af pauser og afstikkere. Vel hjemkommet i mørkningen ved spisetid, var der så lejlighed til lidt ekstra hygge og mad, som belønning for veloverstået død.

Nu skal "lidt ekstra" på Grønland forstås i en videre betydning. "Lidt ekstra" var nemlig det, man undte sig til daglig, det var jo nemt at forklare hinanden, at man måtte kompensere for det afsavn, det var, at have svigermødre etc. så langt borte, og dengang kun 6 telf.-linier over atlanten. Derfor var "lidt ekstra" + "lidt ekstra" efter normale danske begreber ret så luksuriøst.

Når vi rigtigt var i hopla og vejret i top, kunne vi bagefter tage en tur på privat-løjpen ud til udsigtspunktet ved

havnebugten. Den hvide sne, fuldmånen og nordlyset betød, at det ikke var noget problem at se.

At stå derude, mens man kigger på byens lys over de små kulørte huse, og månen trækker sin sølvstrib over det blanke hav over mod Canada, og mens nordlysets ubeskrivelige mangfoldighed af farvede bølgede gardiner og hurtige lyskastere tyst bevæger sig over himmelen og slører stjernerne; så stemmes sindet til tavs højtid over naturens vælde, og ovre bag amerikanerpakhusets ruin hyler en polarræv gøende sin mening om sagen.

SKISMØRING - GODE RÅD OG VINK

Af Hans Jørgen Andreasen

Uanset om vi dyrker nordisk eller alpin, så findes der idag rige muligheder for at, præparere, smøre, vokse, behandle, beskytte, m.v. sine ski med fordel.

Det er en videnskab, og jeg har ikke en ski forstand på det, men jeg har en vis evne til at forenkle andres kloge tanker. Derfor har jeg spurgt og læst, dog uden at finde de vises sten.

At spørge er forresten en sjov ting, hør nu her: Først spurgte jeg på biblioteket, med ret magert resultat. Så skrev jeg til SWIX (Norge) og SKI-GO (Sverige), som er de to største producenter af smøremidler, og bad om litteraturhenvisninger, anvisninger, manualer o.s.v. SWIX svarede lynhurtigt ved at fremsende et meget omfattende katalog, meget lærerigt, samt manualer dog mest beregnet på aktive sportsudøvere, og henvise til den danske importør, i et nydeligt følgebrev, for yderligere information. Jeg skrev så dertil og udvidede mine ønsker med en aktuel vejledende prisliste. Svaret var en kuvert, uden følgeskrivelse, der indeholdt en ældre brochure og noget reklamemateriale for andre ting. SKI-GO svarede overhovedet ikke (endnu). Så var jeg så klog.

Nå, men tag mine udgydelser for hvad de er, hvis andre har erfaringer, så lad os høre.

Der må efter min mening være tre nivåer.

1. Ingen smøring. For alpinløberne giver dette ikke problemer. Heller ikke for langrendsløberne, hvis de løber på "smøre"-fri ski (dem med "modhager" af forskellig art). Hvis man har almindelige ski, betyder det tilbageglid i afsættet, hvilket kan være ret ødelæggende for en tur, men selvfølgelig ikke behøver at være det.

2. Smøring i almindelighed. Her skal man først skelne mellem nysne og tøsne. Nysne giver sig selv, det er den nye frostsne der falder, tøsne er våd smeltende sne. Man kan kende forskel ved at lave en snebold med vanter på. Nysne forbliver som pulver, mens tøsne bliver til en våd og fast snebold. Tøsne beholder sin struktur, selv om det er frosset igen, smøringen er derfor som ved våd tøsne, men der tages hensyn til sneens temperatur.

Alpinløberne har det ikke så svært, her gælder det om bedst muligt glid. Det gælder om at udvalge den glidevoks der passer til den aktuelle snetemperatur, tøsne/nysne er ikke så altafgørende. Når der er valgt en voks, der passer til sneen, -der står altid, hvilken snetemperatur midlet er egnet til, på emballagen, - så skal der smøres. Man vælger den smøremetode, der er bedst mulig på stedet (koldt/varmt, gnide - smøre - varme), men herom senere. Voks eks.v. SWIX pilot line, eller SWIX cera system, alpine racing wax.

Langrendsløberne har det straks sværere. For det første er der 3 slags ski. A. ældre ski der er "trætte", og ski der er af en årgang, hvor de er konstrueret uden "spænd". B. moderne ski konstrueret til klassisk langrend. Her er spændet lavet så nøjagtigt, at midten af skien kun rører sneen ved afsæt. C. er de moderne ski til "skøjte"teknikken, disse er ret stive, men beregnet til at berøre sneen i hele deres længde.

C-skiene har næsten samme problemer som alpin, nemlig at få mest muligt glid, og derfor smøres der med glidevoks. Voks eks.v. SWIX cera system, nordic racing glider. A-skiene har et lidt anderledes problem, nemlig også bedst muligt glid, men også at forhindre tilbageglid. Derfor smøres med en voks, der giver fæste

ved afsæt (medmindre man dygtig, så smøres som C-skiene) på hele skiens længde, dette vil sige et fastemiddel, som senere beskrives under B-skiene. B-skiene er de sværeste, men kan gøres let (lettere). Der skal først og fremmest skelnes mellem nysne, hvor der skal bruges voks til smøring, og tøsne (kornet sne), hvor der skal bruges klister til smøringen. B-skiene skal smøres på fæstezonen, som er de 50-80 cm direkte under foden, hvor der fæstesmøres; zonen er ofte afmærket på skiene i sålen. Det væsentlige er at afgøre, om der er tale om nysne eller tøsne. Udenfor fæstezonen kan man smøre med glidevoks eller lade være. Smøringen går dog let, hvis man bruger SWIX's smøringstabel. Både voks og klister er mærket med den temperatur, hvor de skal bruges. Hvis der er tvivl, kan man altid smøre med en "kolderé" først og derefter evt. lægge en "varmere" udenpå, aldrig omvendt! Der findes også universalmidler, hvor man med 1 - 2 eller 3 præparater dækker hele området. Med SWIX smøretabel kan der være tale om op til 23 midler med hvert sit område, foruden glidesmøringen. Voks/klister eks.v. SWIX fastemidler eller classic line.

Selve påsmøringen kan man lave meget eller lidt ud af, jo mere jo bedre resultat. Voks grides direkte på skien ved stuetemperatur og jævnes ud med en kork- eller fiberklod. Glidesmøring bør dog påføres med varmt smørejern. Klister lægges på i "fiskebens"-mønster, og jævnes ud på sålen med en plastiskraber. Bedst resultat fås med varmt smørejern eller gasblåser til udjævningen og tynde lag ad gangen. Adskillige produkter fås idag på spraydåse, det lette jo unægteligt arbejdsgangen.

Endeligt findes der en meget blød glidevoks/creme, SWIX F4, som er meget effektiv, og smøres på med en medfølgende klud.

Der skal afrenses inden, rensevæske kan også fås på spraydåse.

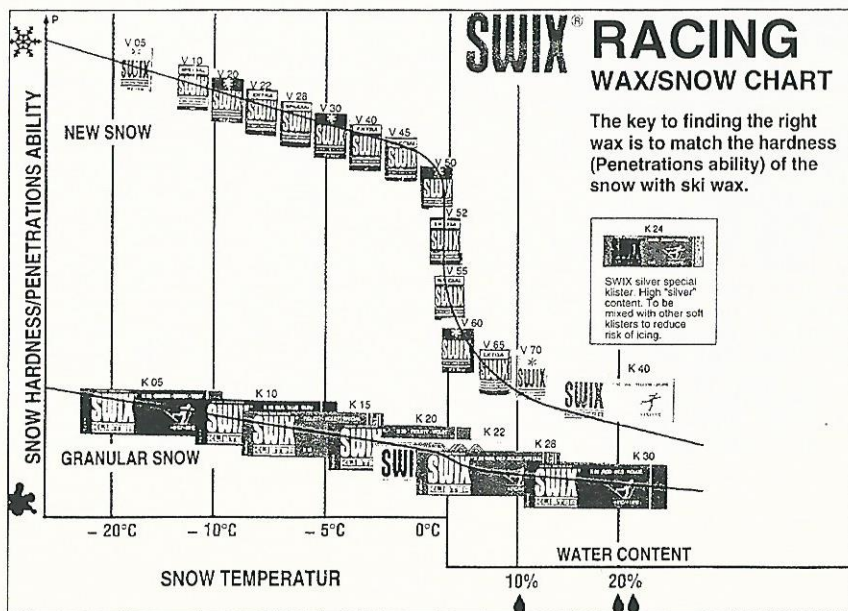
3. Smøring for sportsfolk og viderekommende. Det vil jeg ikke sige meget om, for de kan i forvejen mere end jeg. Men behandlingen ligner den foregående, blot bør smøremidler og værktøj høre til det bedste, og varme smørejern er en betingelse. Der startes på en fuldstændig afrenset sål. helt nye ski slibes poleres og børstes. Sålen rilles med rillejern, og grundvoks påføres og skrubes af igen, når det er afkølet, og der børstes. Dette gentages adskillige gange, min. 5. Herefter gåes frem, som ved forrige gruppe. Der arbejdes i smørebænk og med varme smørejern, samt diverse file, rillejern og børster. Et snetermometer er en selvfølge.

Jeg har her prøvet at videregivet noget af det, som jeg har læst, og som jeg har forstået det. Det meste materiale er skrevet for viderekommende. Det er jo nemt for cykelsmeden at forklare en cykelrytter, hvordan man skifter en kæde, men lad ham prøve det overfor en beduin i Sahara.

Vi startede selv som "smørefri", men er nu "gået over". Det vil dog sige! Når der er tale om frostsne går det fint. Vi læser på dåsen, renser og smører med stor succes, når det er med voks. Men når vi kommer over i klister-området er fiaskoen lige om hjørnet, det er svært at ramme rigtigt, og det er noget "klister" i en hver forstand. En klog mand sagde til os, "har I problemer med klister så køb et par smørefri", og det gjorde vi så (igen, de gamle røg på pension), de er gode på tøsne og iset sne, og så bruger vi dem der skal smøres på frostsne, der er de klart bedst.

Den korrekte smøring forøger oplevelsen, selvfølgelig mest i langrend, men også ved alpin. For mange er selve smøreritualet en væsentlig del af oplevelsen.

Mange vil også nok skele til prisen. De alm. produkter er rimelige, 45g alm. fæstevoks koster 25 - 30 kr., 55g klister koster 30 - 35 kr., 60g glider koster 40 - 45 kr.. I den modsatte ende ligger glidevoksen Cera F1 til 200 - 300 kr. for 30g, og pilot line ligger et sted under 100 kr. for 40/60g. F4 koster ca 40 kr for 3 x 7g, og ca 45 kr for 40 ml. Rensevæskens pris varierer en del efter emballagen, men er ikke voldsomt dyr.

KØB OG SALG MELLEM MEDLEMMER

Begynder - langrendski.

2 par begynder - langrendsski sælges. Det ene par er 205 cm og beregnet til ca. 75 kg personvægt, med rottefella-bindinger og medfølgende støvler størr. 44. Det andet par er 200 cm og beregnet til ca. 65 kg personvægt og medfølgende støvler størr. 41. Fabrikatet er østrigske HAGAN. Pris 200,- kr pr par.

Hans Jørgen Andreasen. Hjørringgade 61. 9850 Hirtshals.
Telf. 98944715 priv 30993289 mobil.

SKIHUMORISTEN

Af Hans Jørgen Andreasen

"Den lille uartige".

Hovedpersonen er en finlands-svensker, der lige er kommet hjem fra "vinterkriget" med Rusland, hvor han havde gjort tjeneste i ski-patruljerne.

"Rigskringkastningen" ville interviewe ham om hans oplevelser og heltegerninger. Intervieweren spurgte ham, hvad det første var han gjorde, da han kom hjem til husmandsstedet. "Jag tog kona min", sagde soldaten med rungende røst.

Den forfjamskede og forlegne interviewer forsøgte at stoppe ham med "æh - øh, hum - hum" og stillede hurtigt et afværgende spørgsmål, og forhørte, hvad det næste reele var han foretog sig. "Jag tog påny kona min", lød det igen med fast røst.

Intervieweren havde nu sundet sig, og bad om at lade emnet falde og spurgte, hvad soldaten dernæst foretog sig af praktiske ting. "Så tog jag av skiene mine og slængte geværet.

Den sandfærdige.

Johannes var tømrer og fra Hirtshals (sandfærdigt hertil ihvertfald). Han havde i mange år stået på limtræ-fabrikken, og høvlet ski, men nu var han blevet fyret, fordi sporten, lidt unfair, var gået over til glasfiber og lign.. Johannes sagde til Elo inde på arbejdsformildningen, "A er int bang for å lav noget". "Nøj", sagde Elo, "den smule du har lavet er int noget at wær bang for".

Men Elo havde arbejde til ham. Oppe i Norge skulle der nemlig hugges skov i Lillehammer for pisterne. Johannes var stor og bomstærk, og fåmælt (det forekommer i Hirtshals), så det var nok det rigtige for ham.

Han fik en seddel med til arbejdsformildningen i Bettehammer. I arbejdsformildningen sagde de, "har do værktøj med"? "Nøj", sagde Johannes. "Så gå over og køb en kædesav i handelslaget (uden spritbevilling)". Johannes sagde til overbutiksbestyrelsen (og eneste ansatte), at han skulle have en kædesav, god og lang. "Jåhå" sagde ham overbutik- m.v., og knaldede en kædesav op på disken. "Nyeste design, fantastisk effektiv, garanti min. 100 træer pr. dag!" "Jow", sagde Johannes, "det er liege mø".

Efter den første dag i skoven kom Johannes ind i "laget", skumsvedt og tvær, som kun en wendelbo kan blyew. "Den duer int!" "Hwa"? sagde ham der over- m.v. "må jeg se"? "Døj ku int klær mier end 90 træer", sagde Johannes. "Hwa"? sagde over- m.v., "den har vi aldrig haft klager på", og han trak i snoren. "Bruuuunn" sagde saven. "Hwa dølen" sagde Johannes, "hår den osse en motor"?

Oppe i Norge der boede en bonde. En dag sad han og fiskede i vågen ved fossen, sammen med naboen Petter. Fisk var der ikke mange af, så de sad roligt og så på skiløbere på styrtsløbspisten, der fræsede forbi i vild fart.

Vores bonde kiggede på Petter, denne nikkede sindigt, som ville han sige, at de måtte vel gøre noget ved det.

Bonden, som havde lært noget førstehjælp i "Røda Korset", spyttede skråen ud (Gøteborg-snus med pebermynte, forbudt i EF), for at begynde at give mund til mund.

PRAKTISKE RÅD.

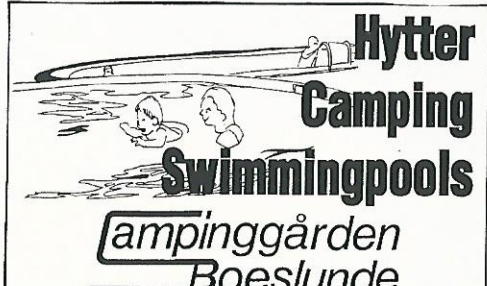
Vores vogn står denne vinter i Hovden. Det er et af de rigtigt snerige steder, sidste år ca. 2,5 m sne, man stod faktisk på ski hen over nogle af campingvognene.

Vi fik det råd, at afstive forteltet, dette gjorde jeg ved at sætte nogle lægter i spænd lodret under op under overliggerne.

Da vi kom i nytåret, lå der ca 50 cm sne og is på vognen og ca 25 cm på teltet, og naboerne sagde, at det var beskedent. Der var op til -25 grader.

Vi har lært om disse kolde og snerige områder, at man skal understøtte sit vintertelt på de udsatte steder, f.eks. midt på de vandrette stænger. Når vognen er opvarmet, skal man skovle sne mv. af taget (så glider det lettere), med en plastskovl el. lign.

Taget på vognen bøjede faktisk synligt ned, og vi fik at vide, at telte faktisk var braset sammen tidligere.

**Hytter
Camping
Swimmingpools**

**Campinggården
Boeslunde**

Rennebjergvej 110 * 4242 Boeslunde * Tlf. 53 54 02 08

